

ק"פ 43243/01/16 - רמי לוי, אופיר אטיאס, רמי לוי שיווק השקמה תקשורת בע"מ, רשת חנויות רמי לוי שיווק השיקמה 2006 בע"מ נגד אלקנה אלון

בית משפט השלום בירושלים
ק"פ 43243-01-16 לוי ואח' נ' אלון

בפני כבוד השופט שמואל הרבסט
1. רמי לוי
2. אופיר אטיאס 3. רמי לוי שיווק השקמה
4. תקשורת בע"מ 4. רשת חנויות רמי לוי שיווק
השיקמה 2006 בע"מ
הקובלים
נגד
אלקנה אלון
הנאשם/נקבל

גזר דין

כתב הקובלנה והרקע

לפניי קובלנה פלילית אשר הוגשה בידי הקובל 1 והקובל 2, בעל השליטה ודירקטור בקובלות 3 ו-4, נגד הנאשם אשר הועסק אצל הקובלת 3 בין השנים 2011 ל-2015.

לאחר שכתב הקובלנה תוקן, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

החלק הכללי בכתב הקובלנה מעלה טענות שונות ביחס להתנהלותו של הנאשם בעת עבודתו אצל הקובלת, אולם לאחר תיקונו נותר בו האישום הראשון המתייחס לעבירת איומים בלבד.

על פי כתב הקובלנה, ביום 12.1.16 פנה הנאשם בסדרה של שלוש הודעות טקסט ב"ווטסאפ", אותן שלח בזו אחר זו לקובל 2.

ההודעות מצוטטות בכתב הקובלנה במלואן והן מתפרסות על פני שבעה עמודים, אך כאן יובאו בתמצית.

בהודעתו הראשונה מיום 12.1.16 כתב הנאשם:

"אהלן אופיר. אהלן רמי.

כנראה שיש לכם עוד קצת מזל. מדוע מזל? מכיוון שממש לא היה בא לי לפנות אליכם. . . יותר מלקבל את הכסף שמגיע לי, אשמח לראות אתכם נצלבים תחת כל עץ רענן, יותר מלקבל את הכסף שמגיע לי, אשמח לראות אתכם מבליים בחדרי חקירות ובבתי סוהר. כי בתכלס זה מה שמגיע לכם. . . כל חייל שמתאמן, בסוף רוצה להילחם. כעת בדיוק זה מי שאני.

אלוקים עדי שרק למען ילדי אהובי אני נותן לכם הזדמנות אחרונה ויחידה שלא תחזור. . .

על מה אני מדבר? בהודעה הבאה אשלח לכם פוסט. הפוסט הזה יעלה לרשת פייסבוק בדיוק בעוד שעה מעכשיו. שניה לא אחרי.

אז מהו הצ'אנס האחרון לפשרה? 2 דרישות סופיות שעליכם למלא במלואן, לא נתון למו"מ, לא לפרשנות אישית ולא לעיגולי פינות. . .

הראשונה: 60 דקות בדיוק משליחת הודעתי אליכם. זהו הזמן שאמתין לביצוע העברה זה"ב לחשבון שלי בבנק אגוד בסך 450,000 ₪. מדגיש, אך ורק העברת זה"ב וזאת בכדי שאראה און ליין את הביצוע.

הכסף שאתם חייבים לי והנזק שגרמתם בודאי מוערכים בהרבה מעבר לסכום הזה. אבל כדרכם של פשרות.

השניה: יניב בינדר אשר מוזכר בפוסט שאשלח - עוד היום אתם מודיעים לו על הפסקת העבודה איתו, הפסקה מלאה. ואני רוצה סימוכין לכך.

אחרי שדרישות אלה ימולאו במלואן, נחתום על הסכם אצל עורך דין שיסדיר באופן משפטי את ההסדר ביננו. . .

לא בא לכם לשלם? יותר מאשמח מעבר לפוסט המדובר ולכל מה שהוא יביא איתו, לקחת את שניכם לבית משפט, תהיו ההצגה הכי טובה בעיר.

. . .

טיפ אחרון: למקרה שתבחרו לא להיענות לדרישותי. את הפוסט אני אעלה ואני נשבע בחיי ילדי האהובים. תזהרו במה שאתם אומרים ואיך שאתם מגיבים. אני מספיק חכם כדי לשמור את הפצצות הגדולות באמת אצלי בשרוול. כלומר, אני עוד יכול להביך ולסבך אתכם עוד פי כמה והאמינו לי רבותי, אתם לא רוצים את זה. לתשומת ליבכם. . .

הרי לא באמת חשבתם שלנצח תצליחו לעבוד כל הזמן על כולם".

ההודעה השנייה אשר שלח הנאשם לקובל 2, נכתבה כמכתב או "פוסט", בו הנאשם פונה לקובלים ומתאר באריכות את ראשית עבודתו אצל הקובלת כמי שהקים את חברת הסלולר, את יחסי האמון בינו ובין הקובלים ועל פני כ-6 עמודים גולל פרטים מבישים ופוגעניים ביחס לקובלים, התנהגותם כמעסיקים וכאנשים פרטיים, אשר יובאו כאן רק מקצתם:

"ככל שחלפו להם הימים בארבעת השנים במחיצתם של רמי ואופיר, התמימות שלי הלכה ונעלמה. בגדול, הבנתי איך עובד עסק שכולו מופע של איש אחד. איש ומשפחה שמצליחים למכור לעם ישראל סיפור. סיפור יפה, סיפור מגניב. אבל סיפור. למה סיפור?"

כי הנה לפניכם בראשי פרקים מי הוא רמי לוי מעבר לסיפור. כלומר, מי הוא רמי לוי באמת. . .

לדברים הבאים שאכתוב, יש משמעות גדולה. . . אני עושה זאת מתוך מחשבה צלולה ולאחר לבטים ממושכים במשך תקופה לא קצרה. . .

את הכסף שחייב לי אדון רמי לא קיבלתי. . . רמי מפעיל במשך שנים רבות שת שיטת מצליח על עובדים, ספקים, לקוחות, חברים, עמיתים ואפילו משפחה. . .

וכי מדוע שלא ינסה גם איתי? מקובל רמי. עשית מצליח משלך על גבי ואילו אני אנסה לגרום לעם ישראל להנות ממצליח משלו. להצליח להבין מי אתה מאחורי כל המסכה.

לתביעה בבית משפט לא אלך. אולי אגיע לשם בסוף אבל כרגע עם הזמן המועט שיש לי. אסתפק בלכתוב את הגיגי פה. . . סיימתי לשתוק. להלן מקצת מעללי רמי בארץ הפלאות: "

בשלב זה בהודעתו, תיאר הנאשם מקרים והתנהלויות מבישות ומביישות אודות הקובלים, ביניהן האשמות על מעשים שנעשו בניגוד לחוק.

בהמשך אותו יום שלח הנאשם הודעה שלישית לקובל 2 ובה כתב :

"הבטחתי שעה אז שעה. 14:40. דקה אחרי לא אמתין".

במקביל למשלוח ההודעות לקובל 2, שלח הנאשם לקובל 1 הודעת טקסט רגילה, בזו הלשון: **"רמי שלום. אני מציע שתעדכן אצל אופיר ויפה שעה אחת קודם"**, במטרה להפנותו לדברי האיום המפורטים בהודעות הקודמות.

תסקירי שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן הראשון מיום 15.6.17 עולה כי הנאשם בן 32 שנה, גרוש בשנית ואב לשלושה ילדים, שימש בעת עריכת התסקיר כמנכ"ל ובעל חברה עצמאית.

הנאשם התחנך בחינוך החרדי, אך בגיל ההתבגרות החל בהתרחקות מאורח חיים זה ובהיותו בן 18 שנה נישא ונולדה לו בת. בהמשך התגרש וכיום בתו חיה עם אמה, והוא שומר עימה על קשר.

בשנת 2004 התגייס לצבא ושירת ברבנות הצבאית ובהמשך בפיקוד מרכז, בשל מצבו הבריאותי, אשר דרש ניתוח ושיקום ממושך, אשר להערכת שירות המבחן, משפיע על התנהלותו האימפולסיבית.

בגיל 24 נישא בשנית ונולדו לו שני ילדים, בני חמש ושבע, אך לפני ארבע שנים בני הזוג התגרשו, ומאז ילדיהם

במשמורתם המשותפת.

מבחינה תעסוקתית, התרשם שירות המבחן כי לנאשם יכולות תעסוקתיות גבוהות. הוא תיאר כי בתחילה היה מרוצה מעבודתו אצל הקובלים, חש תחושת סיפוק על חלקו בהקמת הקובלת 3, וקשר חיובי עם מעסיקו, אך בהמשך, מצבו הכלכלי נפגע בעקבות גירושיו והצורך בתשלום מזונות. הוא יזם שיחה עם מעסיקו, אשר הבטיחו לו העלאה בשכר, אך בהמשך ההעלאה לא התאפשרה ועל רקע זה, נוצר סכסוך בינו לבין מעסיקו.

עיון ברישום הפלילי של הנאשם מעלה כי הוא נעדר הרשעות קודמות.

הנאשם מקבל אחריות מלאה לביצוע העבירה. הוא תיאר שביצע את המיוחס לו מתוך סערת רגשות, תחושת פגיעה, אכזבה ועלבון, כאשר צרכיו ובקשותיו לסיוע במצבו, לא נענו מצד מעסיקו. הוא תיאר שהיה מצוי בתקופה משברית בעקבות גירושיו, והקשר החיובי בינו ובין מעסיקו עורר אצלו ציפייה של הבנה והתגייסות למענו.

שירות המבחן העריך שהנאשם פעל באופן לא מווסת, מתוך סערת הרגשות שהלכה והתעצמה, ומבלי לכלכל השלכות מעשיו לטווח ארוך. עוד נמצא כי על רקע הקשיים ישנו עישון ספוראדי של סמים מסוג "גראס", בכך הביע הנאשם נכונות להפסיק.

שירות המבחן העריך שכיום הנאשם מבין את התנהלותו השגויה בביצוע העבירה, מצר עליה ומסוגל לגלות הבנה ואמפתיה לגבי השלכות מעשיו על מעסיקו וביטא רצון לעבור תהליך של פיוס וגישור עימם.

שירות המבחן תיאר קשיים נוספים אשר הנאשם התמודד עימם במהלך חייו, ואשר מביאים להצפה רגשית והתנהלות אימפולסיבית ומסר שייתכן שהוא סובל מתסמינים של פוסט טראומה.

נוכח נכונותו להשתלב בקבוצה טיפולית, ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו, לצורך מעקב והעמקת האבחון בעניינו.

תסקיר משלים מיום 12.11.17 מתאר כי לצורך גיוסו לתהליך הטיפול, נערכו עמו פגישות פרטניות, שכן תחילה הוא נהג באמביוולנטיות ביחס לתהליך הטיפול וליכולתו לסייע לו, אך בשל נכונותו לערוך תהליך טיפולי, הומלץ על תקופת דחיה נוספת לצורך מיצוי ההליך הטיפולי.

תסקיר מיום 20.8.18 מלמדנו כי הנאשם המשיך להתמיד בטיפול, וניכר שינוי ביכולתו למתן את דפוסי החשיבה וההתנהגות שעמדו ברקע לביצוע העבירה.

הנאשם הצליח לערוך הפסקה של השימוש בסמים למשך 4 חודשים, אך התקשה לשמור על הפסקה מלאה, תוך שעלה שימוש ספוראדי בסמים ומשום כך הופנה לאשפוזית.

תסקיר אחרון מיום 1.1.19 מלמדנו כי מזה מספר חודשים שהנאשם אינו עובד, לאחר שמכר את העסק שהקים וכעת הוא מחפש כיוון תעסוקתי מתאים. הנאשם המשיך להגיע לטיפול פרטני בשירות המבחן מדי שבוע, וניכרה מחויבותו לתהליך והמשאבים הרגשיים שהשקיע בטיפול.

בשל רשימת ההמתנה הארוכה להשתלבות באשפוזית, הכין אותו שירות המבחן לגמילה עצמית, והנאשם דיווח כי מזה

חודשיים הפסיק לחלוטין את השימוש בסמים, אולם שתי בדיקות לאיתור שרידי סם שמסר סמוך לכתיבת התסקיר, הצביעו על שרידי סם מסוג "גראס". שירות המבחן ציין כי יתכן ומדובר בשרידי סם, אך התמונה כיום אינה ברורה לחלוטין.

שירות המבחן הדגיש את החשיבות בהכרת בית המשפט בתהליך שהנאשם עורך ובמאמציו לשנות את דפוסיו ואורחותיו, אשר היו ברקע לביצוע העבירה, כגורם מחזק להמשך תהליך הטיפול בו הוא מצוי.

הנאשם הביע בוושה על העבירות שביצע ושירות המבחן תיאר כי ההליכים המשפטיים מכבידים על מצבו הנפשי, ולכן המליץ לסיים את ההליכים, כאשר המשך ההליך הטיפולי ייעשה במסגרת צו מבחן ובמידה ותהא נסיגה במצבו, יעדכן שירות המבחן את בית המשפט.

הנאשם הביע חשש כי הרשעתו תהווה עבורו כתם ותתייגו כעבריו, ומאחר שמדובר בעבירה יחידה, נוכח קבלת האחריות המלאה על ביצועה, החרטה הכנה על מעשיו, ועל מנת לפגוע פגיעה באפשרויות תעסוקתו בעתיד, הומלץ לשקול את ביטול הרשעתו.

לאור כל האמור הומלץ על הטלת ענישה של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, אשר תוכנית לכך תוגש בהמשך.

באשר להטלת פיצוי כספי, המליץ שירות המבחן להתחשב בכך שהנאשם אינו עובד כיום.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות השירות מצא כי הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, תחת מגבלות נוכח מצב בריאותי.

הטיעונים לעונש

ב"כ הקובלים, עוה"ד גדי טל, טען כי מדובר באירוע פלילי חמור וזאת ממספר היבטים אשר נפרשו על ידו, ומשכך הענישה המתבקשת הינה מאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות. דבריו נתמכו בפסיקה אשר הוגשה על ידו וכן הוגשו מסמכים נוספים אשר יש בהם כדי ללמד על עוצמת הפגיעה אשר טמונה הייתה במעשי הנאשם.

ב"כ הנאשם, עוה"ד אהרן כהן, טען מצדו כי העבירה הפלילית אינה כוללת את ביצועו של האיום, ומשום כך ולנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכן לאור ההליך הטיפולי אשר עבר במסגרתו של שירות המבחן, יש לבטל את הרשעתו ולהסתפק בענישה צופת פני עתיד.

הנאשם, בדברו האחרון, הביע צער על מעשיו, סיפר על הקשיים אשר עימם הוא נאלץ להתמודד בחייו, טען כי עשה שטות אשר לא היה חוזר עליה היום וביקש להתנצל בפני הקובלים.

קצינת המבחן, גב' מיטל כהן, ספרה אף היא על מעשיו של הנאשם ועל הדרך בה ליוותה אותו בהליך טיפולי ארוך ומשמעותי, וצינה כי השינוי אשר עבר הינו מעמיק ורציני וצריך שיהיה לכך השפעה של ממש על עונשו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

עבירת האיומים מוגדרת כך בסעיף 192 בחוק העונשין:

"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

הנאשם הורשע בעבירה זו, בה מוגן הערך החברתי של הגנה על זכות האדם לשלום, לביטחון, לשלוות נפש וחופש בחירה. עבירת האיומים פוגעת במכלול זכויות אלה, ועל אף שאין בה יסוד של אלימות גופנית, יש בה כדי לערער את שלוותו של המאויים, לעורר חשש ממשי לשלום ולביטחונו, ומכאן חומרתה הרבה.

כפי שעולה מסעיף העבירה, בחר המחוקק לכלול בגדרה לא רק איומים על קיומו הפיזי של האדם, אלא גם איומים על נכסיו ועל שמו הטוב של האדם, ועל מידת החומרה מלמד גם העונש המרבי הקבוע לצידה של עבירה זו - שלוש שנות מאסר.

נסיבות ביצוע העבירה שלפני מעידות על מעשה שהנאשם תכנן מראש, מתוך מטרה להשיג את מבוקשו, לקבל את הסכום אשר דרש מהקובלים בהודעותיו, וזאת באמצעות איום כי יפרסם "פוסט" הפוגע קשות בקובלים, באמצעות רשת הפייסבוק.

הנאשם פעל לבדו, הוא כתב את ההודעות בעצמו, כצעד מקדמי טרם מימוש איומיו ופרסום הפוסט.

עיון בתוכן של ההודעות, על ההאשמות הפוגעניות שהנאשם הטיח בקובלים בהן, מלמד על הפגיעה שנגרמה לקובלים למקרא ההודעות, המלאות בדברים קשים שהנאשם הטיח בהם; דברים שיש בהם כדי לפגוע פגיעה קשה בקובלים, בבני משפחותיהם, בעסקיהם, בפרנסתם ובשם הטוב. הנאשם ליווה את הדברים הקשים בשבועות שנשבע בכך שיממש את איום פרסום הדברים ברשת החברתית, בקציבת מועדים קצרים להיענות הקובלים לדרישותיו, ותוך הזהרתם מדרך התגובה אשר יבחרו, תוך הבטחה כי הוא יכול להבין ולסבך אותם אף יותר מהכתוב בהודעותיו.

למעשה, עבירת האיומים המיוחסת לנאשם הינה קרובה יותר לעבירה של סחיטה באיומים, והסיבה להיותה "איום" קשורה לסיווגו של ההליך אשר לפני כקובלנה פלילית ולא כהליך פלילי רגיל ותדיר. עוד יצוין, כי העבירה תוכננה ובוצעה על ידי הנאשם, והאיום יצא מן הכוח אל הפועל. אין הדבר דומה למי שמפטיר כלפי חברו כי יהרגו והולך לו לדרכו תוך שהסיכוי למימוש האיום, בדרך כלל, הינו אפסי, אלא במקרה דנן, עיננו הרואות, כי האיום הוגשם והפוסטים פורסמו.

עוד יש לבחון את מעמדו של הקובל 1, אשר הינו אדם מפורסם וידוע, ואינו נותן בו ציונים, אך פגיעה בו באמצעות פוסט כזה או אחר, אינה דומה לפגיעה במי שאינו מפורסם כאותו הקובל.

חכמינו לימדונו כי " **איזהיבושת ? הכללפיהמביישוהמתבייש** " (משנה, מסכת כתובות פרק ג' משנה ז').

הבושת, בניגוד לראשי נזק אחרים, קשה היא לכימות ולהערכה, אולם ניתן להעריך כי מעמדו של קורבן האיומים יש בו כדי להוות גורם מכריע באומדנו של הנזק. הקובל 1, וזו ידיעה שיפוטית מובהקת, הינו אישיות ציבורית ותקשורתית

המהווה, באופן אישי את ה"פרונט", את חלון הראווה של עסקיו המגוונים, ופרסומו של פוסט זה, על אף שאינו קשור למרכיב ממרכיביה של עבירת איום, שהרי איום, בין אם הוגשם, ובין אם לאו, מתגבש כעבירה פלילית על מרכיביה השונים, העובדתיים והנפשיים.

אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, ברקע ניצב סכסוך בין הנאשם לקובלים במסגרת יחסי העבודה ביניהם, זאת בעת שהנאשם היה מצוי במשבר גירושין אשר כלל התמודדות כלכלית משמעותית, לצד משקעים וגורמים משמעותיים באישיות הנאשם, כמתואר בתסקיר.

לצד נסיבות ביצוע העבירה הללו, הנאשם הבין את מעשיו. נראה שהוא הבין גם את הפסול שבכך ויכול היה להימנע מכך, אך בחר לפעול באופן המתואר, על מנת להשיג את מטרתו, ובין היתר, לקבל את הסכום הכספי אשר דרש בהודעותיו. עם זאת, למקרא הפוסטים עולה כי על אף דרישתו של הנאשם בפוסטים דנן, נדמה כי הסכום הכספי לא הייתה דרישתו העיקרית אלא רצונו היה בפרסומו של התוכן הפוגעני, כפי שאכן עשה בסופו של התהליך אשר תואר לעיל.

נתתי דעתי לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, לנסיבות ביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, ולאחר ששקלתי כל זאת אני קובע כי **מתחם העונש ההולם את העבירה נע במקרה זה בין צו ארוך ומשמעותי לשירות לתועלת הציבור ועד ל- 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

אי הרשעה

הנאשם ביקש להימנע מהרשעתו בדין, שכן זו תטיל על חייו כתם ותפגע בו בעתיד.

כידוע, הכלל בהליך הפלילי הוא כי מי שהוכח שביצע עבירה יורשע ויישא בהשלכותיה הטבעיות של ההרשעה. הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל זה והוא יופעל רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר' פסק הדין המנחה בסוגיה זו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, להלן: "**הלכת כתב**").

באותם מקרים מיוחדים בהם מתבקשת הימנעות מהרשעה, תוכרע הסוגיה בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת כתב. ראשית, יש לבחון האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. שנית, יש לבחון האם הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו.

יישום המבחנים בענייננו, מעלה כי בענייננו לא מדובר באחד המקרים יוצאי הדופן המצדיקים סטייה מהכלל החל בדין הפלילי.

נסיבות ביצוע העבירה בענייננו חמורות הן, כפי שתוארו לעיל. הנאשם פגע בשני הקובלים באופן משמעותי, הוא איים לפגוע בשמם הטוב, בפרנסתם ובנכסיהם, באמצעות פרסום הודעה מכפישה בתפוצה רבה, הכל תוך ניסיון להוציא מהם סכום כספי בזמן קצוב וקצר, בתנאים שהוא הכתיב להם בהודעות ששלח. הפגיעה בקובלים, בשלוותם ובביטחונם, הייתה משמעותית ומהותית נוכח מעשיו של הנאשם.

לצד זאת, הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי אשר ייגרם לו בעטייה של ההרשעה בדין, למעט הכתם אשר ידבק בו

בשל ההרשעה, אולם זהו טבעה של ההרשעה, כך שלא מדובר בנזק מעשי וממשי בחייו של הנאשם. משכך, שני התנאים הנדרשים על מנת להימנע מהרשעה לא מתמלאים, ולא ניתן לקבל את בקשת הנאשם ולהימנע מהרשעתו בנסיבות הקיימות.

על אף הטיפול אשר אותו עבר הנאשם, לא מצאתי כי ניתן יהיה שלא להרשיעו. אי הרשעה משולה להוצאתו של מסמר אשר הנאשם הטיחו באמצעות פטיש בקיר. שליפתו של המסמר יותיר את הקיר ללא עצם זר הקבוע בו, אך החור והחלל יותרו ולא יעלמו.

וכיצד נוכל לבדוק אם ניתן יהיה "להעביר" או למחול על חור זה? התשובה לך נעוצה, כך לטעמי, בעוביו של המסמר. ככל שיהיה המסמר, אשר הוא הנמשל למעשה העבירה, עבה ומזיק, כך סתימתו של החור אשר פצע את הקיר ויצר בו מכתש בולט ומכוער - תהא קשה יותר לביצוע ולעיתים אף בלתי אפשרית.

במקרה דנן, לא ניתן להתעלם מהחור אשר נוצר. במקרה זה - לא ניתן לבטל את ההרשעה.

ואם עוד הייתה בידי התלבוטות כזו או אחרת בעניין זה, בא הנאשם וסתם במו ידיו את הגולל על כך.

ביום 15.1.19 ביקש הנאשם בכתב לפטר את בא כוחו ולשחררו מיצוגו של הנאשם וכן לחזור בו מהודאתו בכתב הקובלנה המתוקן, תוך שהוא חוזר ומטיח אמירות שונות בקובל 1, אשר יש בהן חזרה במידת מה, על הנאמר והנכתב בפוסטים נשואי כתב הקובלנה המתוקן. כבר עתה ייאמר, כי בקשתו של הנקבל לחזור בו מהודאתו דינה היה להידחות, וכך אף הוריתי.

עוד בתחילתו של ההליך, מסר הנקבל לפרוטוקול (בדיון מיום 31.5.16 ש' 15-21) את גרסתו אשר יש בה ראשית הודיה, אם לא למעלה מכך. בהמשכו של ההליך, ניאות הנקבל להודות במיוחס לו עת היה מיוצג, תסקירים אחדים מטעמו של שירות המבחן הוגשו, דחיות נתבקשו על ידי הנקבל לצורך השלמת הליך השיקום, וטיעוני הצדדים לעונש נשמעו במלואם. מיד בתום הטיעונים ובטרם יישמע גזר הדין, הצעתי לצדדים כי יידברו ביניהם באשר ל"שורה התחתונה" של גזר הדין, ומספר ימים לאחר מכן ביקש הנאשם את אשר ביקש.

מועד הבקשה לחזרה מהודאה, השלב בו מצויים אנו בהליך המשפטי, היותו של הנאשם מיוצג, טיבו של ההליך ודברי הנאשם עצמו - כל אלו מלמדים כי הודאתו ניתנה מרצונו ולאחר שהבין את השלכותיה וחזרתו ממנה מקורה בשיקולי כדאיות- ומשכך, יש לדחות את הבקשה לחזור בו מהודאתו, וכך הוריתי.

תסקירו המשלים והאחרון של שירות המבחן אשר הוגש לעיוני ביום 24.1.19 מלמד כי חלה רגרסיה במצבו הנפשי של הנקבל. לדברי קצינת המבחן, חוסר אונים, תסכול וכעס חזרו וצפו באישיותו של הנאשם, והביאו לנסיגה אשר תוארה לעיל במצבו.

יתכן ונסיגה זו הובילה לבקשתו האחרונה של הנאשם בהליך זה אשר כללה בתוכה רגרסיה משמעותית, הטחת עלבונות קשים בקובלים שאף המשיכו ואירעו בעת הדיון בו הוקרא גזר הדין.

לא ראיתי עניין להרחיב בכך, אך ביטולה של ההרשעה משמעו הסתרת האירוע המתואר בכתב הקובלנה מן הציבור

והגדרתו כאירוע חד פעמי, מעידה אשר ישנו יסוד סביר להניח כי לא תתרחש שוב. התנהלותו של הנאשם, למרבה הצער, אינה מלמדת כך.

העונש המתאים

הנאשם, בן כ-33 שנה כיום, גרוש ואב לשלושה ילדים.

הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו וכפי שעולה בפירוט מתסקיר שירות המבחן, לקח אחריות מלאה על ביצועה.

הנאשם ביצע את העבירה בה הודה במסגרתו של כתב הקובלנה המתוקן דן בחודש ינואר 2016, ומאז חלפו שלוש שנים.

תסקיר שירות המבחן מלמדנו כי מדובר בהסתבכות יחידה של הנאשם עם החוק הפלילי, ואין לחובתו הרשעות קודמות. גם מאז ביצע את העבירות, בחלוף 3 שנים, לא שב הנאשם לבצע עבירה כלשהי, ומכאן שלפני אדם שהעבריינות איננה דרכו ומדובר במעידה חד פעמית בחייו.

ההליך הפלילי בעניינו, אפשר את בחינת הרקע המורכב של הנאשם, אשר הביא אותו לביצוע העבירה. שירות המבחן עמד בהרחבה על הקשיים בחייו של הנאשם, החל מנערותו ובהמשך נסיבות חייו בתקופה שבה ביצע את העבירה- קושי ומשבר על רקע הליך גירושין, אשר מעבר להתפרקות התא המשפחתי הביא את הנאשם לקושי כלכלי ומשבר אישי, בה בעת שיחסיו עם הקובלים- מעסיקיו נקלעו גם הם למשבר.

לצד המשברים המתוארים בחייו של הנאשם באותה עת, עומד ברקע לביצוע העבירות מצב רפואי עדין אשר הנאשם טופל בגינו בצעירותו, ואשר שירות המבחן העריך כי הוא בעל השלכות משמעותיות על התנהגותו האימפולסיבית בעת ביצוע העבירות.

כפי שקורה לא אחת, ההליך הפלילי מאפשר לנאשמים בחינת התנהגותם ומעשיהם בסיוע גורמים מקצועיים-טיפוליים, וכך, מעבר לעמידה על הרקע והמניעים לביצוע העבירה, איפשרה מעורבות שירות המבחן אבחון וטיפול בגורמים שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה.

שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך תקופה, אשר במהלכה הנאשם התמיד ושיתף פעולה בטיפול עם הגורמים המקצועיים. הטיפול דרש מהנאשם התגייסות לתהליך שנמשך זמן רב, ואשר דרש ממנו גיוס כוחות נפש, יכולת לחשוף ולשתף והתמדה לאורך זמן. נראה שהנאשם הבין את חומרת המעשה שביצע, והבין שעליו לשנות ולתקן את דרכו, ולשם גם עשה מאמצים משמעותיים לתיקון.

כעת, לאחר תקופת טיפול משמעותית, הנאשם מבין עד תום את משמעות מעשיו. הוא מבין את הפגיעה שגרם לקובלים, מצר על מעשיו ומתבייש בהם, גם אם ביקש לחזור בו מהודאתו בנסיבות אשר צוינו לעיל.

ההליך הפלילי היה משמעותי מאוד עבור הנאשם, וכפי שאבחן שירות המבחן, ההליכים המשפטיים בכללם, הכבידו עד מאוד על מצבו הנפשי.

שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, מעיד על מאמציו לחזור למוטב, לתקן את התוצאות העבירה ועל

שאיפתו לשוב להתנהגות חיובית.

שירות המבחן התרשם כי כיום הנאשם אמפטי לפגיעה שגרם לקובלים, חרטתו כנה, והאחריות שהוא לוקח על ביצוע העבירה- מלאה.

לצד כל אלה התחשבתי גם במצבו התעסוקתי של הנאשם, אשר כיום איננו עובד ומחפש את דרכו בתחום המקצועי, ואשר עונש מאסר ולו כזה אשר ירוצה בעבודות שירות, ימנע ממנו אפשרות להשתלב בעבודה חדשה, ויפגע ביכולת השתכרותו, וכך גם בילדיו הקטינים אשר הוא נושא בתשלום מזונותיהם.

בנסיבות העניין, סבור אני כי על העונש אשר יגזר על הנאשם להבטיח את השלמתו הטיפול וכן את הפנמתם של המניעים לביצוע העבירה, לצד מענה עונשי הולם, וזאת בדמות צו שירות לתועלת הציבור, על צידו הנמוך של מתחם הענישה, בהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לצד זאת, על אף הקושי הכלכלי, סוג העבירה מחייב במקרה זה רכיב עונשי - כלכלי, אשר יבהיר לנאשם את המשמעות והפגיעה הכלכלית של מעשיו בקובלים.

רבי יוסף קארו, מחברו של ה"שולחן ערוך" קודקס הלכתי בסיסי, מציין כי **"המבייש בדברים עוון גדול הוא, ואין המחרף ומגדף לעסו מביישם אלא שוטה רשע וגסרו, אין לחלק לעולם הבא"** (שולחן ערוך, חושן משפט, סימן תכ' סעיף לט').

לנאשם טענות רבות כלפי הקובלים. טענות אלו היו אז, ונותרו עד היום.

הדרך לבררן אינה עוברת בפרסום פוסטים. חיים אנו בדור חשוף ועתיר תקשורת אשר בו יכול כל מאן דבעי לאחוז באמצעי מדיה אשר מחירו זול וזניח ולשלח אש גדולה בשדותיו של הסייבר אשר סופה מי ישורנה. אש זו יכול שתשרוף אנשים, קהילות ומשפחות, ואם פעם הדלקתה הצריכה אמצעים כלכליים, כסף ויכולת השפעה - היום יש צורך בכתיבה קצרה ותמציתית ובלחיצה על כפתור "שלח", ומכאן ואילך תרוץ האש הווירטואלית הלאה והלאה תוך שהיא מכלה כל חלקה טובה.

תמונת המצב צריך שתיפרס במלואה בפנינו. הקובלים המשיכו בחייהם, עשו חיל במעשיהם ומעמדם הציבורי, ככלל, מוסיף וניצב איתן. מן הצד האחר, ירד הנאשם מבמתה של התקשורת והאש שהבעיר, על אף נזיקה, אינה בוערת עוד, גם אם השאירה גחלים לוחשות. לא בנקל אומר זאת, אך הנאשם כיום אינו מצוי כיום בחלקה החזק של החברה או בצידה הזוהר של הקהילה העיסוקית. הוא אינו עובד, בעיותיו האישיות מפורטות בתסקיר שירות המבחן, והתקווה היא כי ילמד להתמודד עימן אף ללא שימוש בסמים.

מקומו של הנאשם דנן, כאמור, הוא בחלקו **התחתון** של מתחם הענישה ההולם אשר הוצג קודם לכן, וסבור אני כי נכון יהיה להטיל עליו שירות משמעותי לתועלת הציבור באשר הנאשם מבין בטעותו, מכיר בה ואף ניתן לייחס לו שיקום או סיכוי לשיקום שכזה, במיוחד נוכח דבריו האחרונים בטרם נגזר דינו, ועל אף פעולותיו האחרונות במסגרתו של הליך זה.

סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, לאחר שנתתי דעתי לכל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של ארבע מאות (400) שעות בפיקוח שירות המבחן. שירות המבחן יערוך תוכנית לביצוע הצו וגישה לעיוני עד יום 1.3.19.
2. ארבעים וחמישה (45) ימי מאסר אשר לא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם על העבירה בה הורשע או על עבירה של סחיטה באיומים, וזאת למשך שלוש (3) שנים מהיום.
3. צו מבחן למשך שנה, אשר במהלכה ימשיך הנאשם בטיפול בפיקוח שירות המבחן.
4. התחייבות בסך ₪ 10,000 שלא לעבור על עבירת איומים או עבירה של סחיטה באיומים, וזאת למשך שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על התחייבות זו עד ליום 30.1.19, ולא - יאסר למשך 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, בנוכחות הקובל 2, ב"כ הקובלים והנאשם בעצמו.